

Gyanútlanul sétálgattam legkisebb gyermekemmel kedves városomban. Itt két rendőr, ott két rendőr, amott három. Gyalogosan, autóstól. Állig felfegyverkezve. Szorosabbra fogom fiam kezét. Arra gondoltam, biztosan érkezik valaki, aki fontos ember, arra vigyáznak. Az újságárusnál elcsípek egy beszélgetést. A „jól értesültek” úgy tudják, hogy valamilyen maffia-leszámolás készül. Ezt szeretnék megakadályozni. Fülest kaptak a zsaruk, de az is lehet, hogy leszóltak nekik Belgrádból. No, most ha én maffiózó lennék, nem elöttük lenném le az ellenségem. Vagy nek ilyen bátrak?

Ahogy az anyukám mondaná: Bezzeg az én időmben...

Igen, bezzeg az én időmben is másként volt... Nyugodtan sétálgattunk, játszhattunk kint az utcán, közlekedhettünk világosan és sötétben is. Emlékszem, hányszor gyalogoltam végig éjszaka a városon, mert már elment az utolsó buszom, taxira meg nem futotta a zsebpénzemből. Meg sem fordult a fejemben, hogy valami baj érhet. Igaz, nem volt ennyi „idegen”, nem voltak ilyen több tízezer eurós gépjárművek, nem folyt ekkora háború a drogpiacon.

Most meg klán-háborúk vannak! Mint a kilencvenes években... Eljutottunk odáig, hogy már világos nappal is lövöldöznek. És már semmi sem szent előttük. Nem egész egy hónappal ezelőtt a Duna általános iskola közelében rágttek egy férfira, aki a gyermekét várta. Dzsip, sötétített üvegek. Meg rengeteg gyerek. Szerencsére, nekét nem érte semmilyen baj. A férfi, akit két találat ért a kezén, nem büntetlen előttet. 2012-ben 7 év szabadságvesztésre ítelték kábítószer elállításáért. Persze, megbánta bűneit, meg olyan jól viselkedett a börtönben, hogy már régóta szabadult is. Most meg egy olyan autóval furikázik, amiről a becsületesen dolgozó állampolgár nem is álmodhat... Különben a bíróságok és az ítéleteik is megérnének egy misét...

Novemberben egy fiatal lányt öltek meg több lövéssel. ezt figyelmeztetésnek szánták az élettársának, aki szintén az egyik klán tagja. Természetesen, többször volt büntetve, de ő is jól viselkedett a börtön falain belül. És neki is van egy dzsipje. A lány szó szerint rossz emberbe szeretett bele.

Lel?tték az egyik klán vezet?jét és a feleségét is. A férj éppen szabad hétvégéjét töltötte, jó magaviselete miatt megengedték az illetékesek, hogy néha-néha kilibbenjen a börtönb?l.

A gyilkosokat eddig nem sikerült megtalálni. Csak találgatnak. Megérzésem, hogy a nyomozók tudnak mindent. Valamiért hallgatnak. Lehet, azt várják, hogy a maffiózók lerendezik egymás között az ügyeiket. Így is elég bűdös a sz.r, nem kell még bolygatni.

Egy hete különböz? rend?ri akciókban 25 kg kábítószeret találtak. Pihennek majd egy kicsit a börtönben a letartóztatottak, és kezdhetik előlr?l a tevékenységüket...

Mi vagyunk a világbajnokok a legtöbbet „megfogott” szabálytalanul közleked? esetében is. Egy 33 éves jóembert hét hónap alatt 320 ezer dinárral és 70 nap fogházzal büntettek. Még mindig szabadlábban van, tíz napja éppen alkoholos állapotban vezetett... Az a minimum, hogy örökre elvenném az engedélyét, még mielőtt valakit halálra gázol a kis BMW-jével... Csak az a gond, hogy nincs is engedélye, mert azt még nem sikerült megszereznie. Botrányos.

Vagy említhetném a kisiút, aki felgyújtotta a hajléktalan embert. Milyen lett az ifjúságunk? A káromkodások, a nemi szervek csak úgy röpködnek az ifjak szájából... Milyen lesz a jövőnk, ha t?lük várjuk a nyugdíjat? Ha lesz egyáltalán, vagy ha megérjük...

Meg említhetném a bankrablást, a bombariadót, a kislányt erőszakolót, a rend?rt és feleségét brutálisan megver?ket, a bolti lopásokat. Ez csak az utóbbi egy hónap „termése”. Az életszínvonalunkról még nem is beszéltem.

Nem érzem magam biztonságban Újvidéken. Annyi golyó röpköd erre-arra, annyi ?rülten vezet? sof?r közlekedik az utakon, betör?k, gyilkosok, maffiózók, drogelosztók városa lettünk. Fegyverek mindenfelé. Nem volt ennyi a háború idején sem. Rosszabb a helyzet, mint Belgrádban. És mindaddig, amíg az újvidéki rend?rf?nök ezekkel az emberekkel ül a kávézóknak vidáman cseverészve, együtt járnak focimeccsre, addig nem is lesz rend. Mondjuk, én sem mernék velük ujjat húzni, de ez nem is az én feladatom. Az enyém az, hogy befizessem a parkolásért kapott kis büntetésemet. Vagy leüljem? Majd szánom-bánom, és talán id?nap el?tt szabadon engednek...

Egri Emma - egriemma.blogspot.rs

{module [160]}

{nomultithumb}